

РЕШЕНИЕ

№ 6549

гр. София, 10.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 12.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **5125** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 186 от ЗДДС.

Образувано е по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № ФК-С1034-0040313/23.04.2021г. на началник отдел "Оперативни дейности" в ГД"Фискален контрол" при ЦУ на НАП, с която на дружеството е наложена ПАМ –запечатване на търговски обект – аптека „А.“, находяща се в [населено място], [улица], стопанисван и експлоатиран от дружеството и забрана за достъп до него за срок от 14 дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 ЗДДС.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед и се иска нейната отмяна. Твърди се, че са нарушени процедурни правила при издаване на заповедта, доколкото същата е издадена вследствие констатации при проверка, извършена на 15.04.2021г., заповедта е издадена на 23.04.2021г., а е връчена на 11.05.2021г. – 33 дни след издаването ѝ. Сочи се, че издадената заповед не е мотивирана, тъй като изложените в нея мотиви са бланкетни и не са съобразени с конкретните обстоятелства. Развити са и доводи, че издаването на касови бележки, без същите да съдържат QR код не означава, че оборотите в обекта не се отчитат в НАП и се укриват, което се установявало и от Протокола за извършена проверка № АА 0040313 от 15.04.2021г. Твърди се, че фискалното устройство в обекта се обслужва от [фирма] и отговорността за неизправности на същото е на това дружество.

По жалба на същото дружество срещу Заповед за налагане на принудителна

административна мярка /ПАМ/ № ФК-С1034-0040313/23.04.2021г. на началник отдел "Оперативни дейности" в ГД"Фискален контрол" при ЦУ на НАП, в Административен съд София град е било образувано и адм.дело № 5325/2021г. С Протоколно определение от 06.07.2021г., влязло в сила на 20.07.2021г., производството по делото е прекратено и делото изпратено за преценка на необходимостта от присъединяването му към настоящето дело.

С протоколно определение от 12.10.2021г. материалите по адм.дело № 5325/2021г. по описа на АССГ са присъединяни към настоящето производство.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по делото – Началник отдел "Оперативни дейности" в ГД" Фискален контрол" в ЦУ на НАП, чрез процесуален представител – юриконсулт И., оспорва жалбата. Счита заповедта за законосъобразна и моли същата да бъде потвърдена. Претендира юриконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 15.04.2021г., в 16.10 часа, е извършена проверка на търговски обект – аптека „А.“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството. При проверката е извършена контролна покупка на 1 опаковка „Витамин С” на стойност 1,29 лв., за която е издаден фискален бон № 112479/15.04.2021г., който не съдържа QR код. След легитимирането на органите по приходите са направени опис на парите в касата и изведени два броя дневни финансови отчети от двете работещи фискални устройства в обекта, при което е констатирана обща наличност от първото ФУ - 621,67 лв. и наличност от 384,06 лв. от второто ФУ, която съответствала на касовата наличност. При проверката е изведена и втора фискална бележка от наличното в обекта второ ФУ - втори фискален принтер с № 123016/15.04.2021г., с цел установяване на реквизити по чл.26 ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ. Констатирано е, че наличните в обекта две ФУ м.Т. с № 3577722 и № 3577709 не отговарят на функционалните и техническите изисквания на Наредба № Н-18/2006г. и не предават автоматично данни за извършените продажби електронно към НАП.

На 16.04.2021г. от органите по приходите са предприети действия за обезпечаване на доказателства, отразени в Протокол серия АА № 0044611, с който установените при проверката в обекта на 15.04.2021г. две ФУ с два броя фискални принтера, на основание чл.186 ал.2 от ЗДДС във вр. с чл.186 ал.1 т.2 от ЗДДС са иззети от органите по приходите, ведно със 2 бр. свидетелства за регистрация на двете ФУ от 25.04.2019г. От съдържанието на свидетелствата за регистрация на ФУ се установява, че сервизното обслужване и ремонт на същите се извършва от [фирма] [населено място], въз основа на договори за абонаментно обслужване и сервиз № 27008/22.04.2020г. и № 27007/22.04.2020г.

При тези констатации и след установяване, че дружеството е регистрирано по ЗДДС на 18.02.2005г. и че не е изпълнило задължението си в предвидения срок до 31.03.2019 г. да приведе дейността си с изискванията на Наредба № Н-18, в нарушение на разпоредбата на чл. 8, ал. 2 от Наредбата, е издадена оспорената в настоящето производство Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1034-0040313/23.04.2021г. на началник отдел "Оперативни дейности" в ГД"ФК" при ЦУ на НАП, с която на дружеството е наложена ПАМ –запечатване на търговския обект – аптека „А.“, намираща се на вече посочения адрес, стопанисван и

експлоатиран от дружеството и забрана за достъп до него за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 ЗДДС.

В хода на съдебното производство от страните не са ангажирани допълнително доказателства, извън съдържащите се в административната преписка.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1034-0040313/23.04.2021г. на началник отдел "Оперативни дейности" в ГД"ФК" при ЦУ на НАП е връчена на представляващия дружеството на 11.05.2021г., видно от разписката към заповедта. Жалбата е подадена от надлежната страна на 20.05.2021г. - в законоустановения 14-дневен срок и при наличието на правен интерес. С оглед на горното, съдът намира жалбата за допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

По валидността на акта:

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената форма и при спазване на административнопроцесуалните правила за издаването му, с оглед представените по делото Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020г. и Заповед № 3766/25.09.2019г. на изп. директор на НАП.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

От данните по делото се установява, че оспорения административен акт е издаден на основание чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС, съгласно която принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до един месец, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което: 2. използва фискално устройство или интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, които не отговарят на изискванията за одобрен тип и не са одобрени от Българския институт по метрология.

В съответствие с нормата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност/системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Аналогична е и подзаконовата правна норма на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредбата), която задължава всяко лице да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка.

Съгласно § 71, ал. 1/ в сила от 29.03.2019 г./ от ПЗР към Н. на Наредба № Н-18, лицата по чл. 3, които са регистрирани по ЗДДС, не използват ЕСФП, ИАСУТД и софтуер за управление на продажби привеждат дейността си в съответствие с изискванията на наредбата в срок до 31.03.2019 г.

Безспорно от доказателствата по делото се установява, че при извършване на проверката в търговския обект на жалбоподателя, същият е разполагал с две ФУ, което не са от одобрен тип и от същите са издавани касови бонове, като в случая от него е издаден и касовия бон за сумата от 1,29 лева, представляваща контролна покупка, извършена от проверяващите. В действителност, по отношение на двете фискални устройства и факта, че същите не са от одобрен тип няма спор между страните, доколкото това обстоятелство не се отрича в жалбата.

От протокола за извършена проверка в търговския обект на 15.04.2021 г. се установява, че оспорващото дружество не е изпълнило задължението си по § 71, ал. 1 от ПЗР на Н. на Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ да приведе дейността си в съответствие с изискванията й относно фискалните устройства. Посочените в протокола две ФУ не отговарят на функционалните изисквания към ФУ, тъй като същите по смисъла на наредбата (чл. 8, ал. 2) и на ЗДДС (чл. 118, във вр. с чл. 186, ал. 1, т. 2) и не представляват одобрен тип ФУ. Това е така, защото, за да се приеме, че едно ФУ е одобрен тип, следва кумулативно освен да е одобрен тип ФУ от Българския институт по метрология (с издадено свидетелство за одобрен тип и вписано в публичния регистър), то да отговаря на техническите и функционални изисквания, регламентирани в Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, обосноваващи прилагането на ПАМ.

При установено по съответния ред от административния орган нарушение, законосъобразно на търговеца е наложена ПАМ - "запечатване на обект и забрана за достъп до него". Съдът намира и че законосъобразно е определен и срока на ПАМ от 14 дни, половината от законово допустимия, като срока не нарушава принципите на законност и пропорционалност /съразмерност/, регламентирани в чл. 4 и чл. 6 АПК.

В конкретния случай е установено неизпълнение на регламентирано в правна норма задължение от страна на търговеца към датата на проверката – 15.04.2021 г., т.е. 1 година и 15 дни, след като е изтекъл определения в нея срок, като е съобразено и осъществяването на търговска дейност през този значителен период от време на използване на две фискални устройства, неотговарящи на техническите и функционалните изисквания по чл. 8, ал. 1 от Наредба Н-18/2006 г. От страна на жалбоподателя не са представени доказателства за това, че е привел дейността си в съответствие с изискванията на наредбата след издаването на оспорената заповед, поради което не може да се приеме, че целта на мярката за преустановяване на нарушението, регламентирана в чл. 22 ЗАНН, не може да бъде постигната, нито, че срокът й е прекомерен и несъобразен с принципа на пропорционалност и с тежестта на нарушението.

Доводите в жалбата, че към момента на връчване на заповедта търговския обект се стопанисва от друго дружество, не се отразяват на законосъобразността на наложената принудителната административна мярка, доколкото съгласно чл. 187, ал.1 изр.2 от ЗДДС, мярката се прилага по отношение на обекта, в който е извършено нарушението, като факта на стопанисване на обекта от трето лице е относимо към изпълнението на мярката, а не към основанията за налагането й.

При издаването на заповедта не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените. В съответствие с чл.59, ал.2, т.4 АПК в заповедта са изложени фактическите основания за издаването им, т. е. конкретните факти, въз основа на които е направен извод за необходимостта от прилагане на ПАМ по отношение на търговеца.

Предвид изложеното, съдът намира че издадената заповед за налагане на ПАМ - запечатване на обект на оспорващото дружество за срок от 14 дни по и забрана за достъп до обекта за същия срок е законосъобразна, като жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, основателно се явява искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което следва да бъде определено в размер на 100 лева, на основание чл.78, ал.8 ГПК във

връзка с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 66 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № ФК-С1034-0040313/23.04.2021г. на началник отдел "Оперативни дейности" в ГД"Фискален контрол" при ЦУ на НАП, с която на дружеството е наложена ПАМ –запечатване на търговски обект – аптека „А.“, находяща се в [населено място], [улица], стопанисван и експлоатиран от дружеството и забрана за достъп до него за срок от 14 дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 ЗДДС.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Национална агенция по приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд по реда на АПК, в 14 – дневен срок от деня на съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: